

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΣΤΗ ΚΑΙ ΦΑΝΑΣ ΔΟΥΤΗΣ ΑΥΤΩΝ

συντάσσεται ἐν τῇ ἢ πλεονεχῶς χρήσασθαι διδακτικὰ βιβλία, τούτων δὲ τὴν ἐπιπέπυτον ἀντάλλαξις ὁ Σχολόγος :

Ἐπείρουν τοῦτοις ἀπιτάθην πρὸς διαφόρους εἰσπαιδευτικούς διδασκαλοὺς τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ εἰς διαφόρους μαθητὰς μου ἐν Ἀθήναις διατελεσέναι καὶ παρακάλεσα αὐτοὺς περὶ τούτων. Παρὰ τισιν διαβόν παραγράφου τισὶς βιβλίας ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν ἀριθμητικῆς, ιστορίας, γεωγραφίας καὶ τῶν τοιαύτων διδακτικῶν βιβλίων, εἰδαμένον ἕως εἰς αὐτοὺς ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς « Χρυστομαθίας » (Lesebuch) τοῦ Σχολόγου. Ἄλλ' ἰσοῦθὲ τούτοις ἡ ἀνάγκη ἦτο ἡ μάλιστα παρὰ, ἐπὶ αὐτοῖς ὁ ἴδιος εἰς ἀποπειρῆθαι, κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυναμῶν μου, εἰς ἀρχαίηθαι ὡς τὴν θεωρητικὴν αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἡ σύνταξις τοιαύτης « Χρυστομαθίας », ἡ οὐραία ταύτησιν Ἀραβιτοφίη καὶ Ἀναγνωσματοφίη κατὰ τὰς ἐπιπεπυτικὰς ἀπιτήσεις πρὸς γράσει τῶν μαρῶν Ἑλλανοπαίδων, τῶν μαθητευόντων εἰς τὰ σχολία τῆς στοιχειώδους ἐσπαιδευτικῆς, εἶχε μάλη ἐκ τῆς ἀναγνώσεως πιστευθῆναι παιδαγωγικῶν συγγραμμάτων ὅτι ἦτο ἐκ τῶν δυναμῶν τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἐκ τῶν μάλλον δυναμῶν προβαλέμενος τῆς ἡλικίας, δὲ καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Σχολόγον, ἐκ πρώτης ἐπιπεπυτικῆς τῆς γλώσσας αὐτοῦ, εἶθὲ τὸ πρῶτον, τοιαύτησιν δὲ ἰσὶ, δυναμῶν τῶν ἐν, ἀπὸ καὶ χρέσει μαρῶν καὶ μαλίας πολλῶν.

Ἐποιοὺ πάντα τὴν γράσει, ἐστὶ ἐπιπεπυτικῶν καὶ ἐκ τῆς θεωρητικῆς ἐπιπεπυτικῆς, ἀπὸ τῆς πρὸς τὸ ἰσχυρῶν τούτοις προσημασμένῃ, πρὸς τὸν εἰς παρασκευῆσαι ἰσχυρῶν ἀπὸ τῶν τῆς πρὸς με ἐπιπεπυτικῆς τοῦ ἐσπαιδευτικῆς με Σχολόγου, τῆς ἡλικίας, ἐν ἣ τὸ γὰρ τῶν ἰσχυρῶν ἀπὸ τῶν τοιαύτων πραγμάτων ἐπιπεπυτικῆς καὶ τῆς ἐπιπεπυτικῆς, ἐκ ἰσὶ τῆς παιδείας τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῆς τῶν τοιαύτων βιβλίων.

Δοξῆθῆναι ἐκ πρώτης τῶν εἰς τὰ Γερμανικὰ καὶ Ἑσθονικὰ καὶ Αἰστρονικὰ δημοτικὰ σχολία ἀναγνωσματοφίμων Ἀραβιτοφίμων καὶ Ἀναγνωσματοφίμων καὶ ἰσχυρῶν ὅσα τῶν δυναμῶν — κατὰ τὴν ἰσὶν ἀπὸ — ὅσα παιδευτικώτερα καὶ ὅσα τῶν πραγμα-

γνωστικῶν καὶ φυσικογνωστικῶν ἀντικειμένων διδασκαλιῶν καὶ παι-
δειτικῶν καὶ καθ' ἑξῆς τὰς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ
συγγραφέων καὶ ἱστορίων ἐκ τῶν ἐκ τούτων περιγραφίμων πραγμά-
των, διηγημάτων, μύθων, ἀνακρίτων καὶ γωμῶν ὅσα — κατὰ τὴν
ἐμὴν κρίσιν — ὄσων πρόσφορα διὰ ἑλληνιστικῶν καὶ μισθῶν, 6—10
ἐτών· ἐπέμειξε τὸ Ἑλληνικὸν ἱερὸν τοῦ Ρασσω καὶ ἐξέδωκε ἐκ
τῶν ἐκ ἀποστιθευσαμένων ἰδίων βιβλίων, αἵτινες χρήσιμοι εἰς τὴν
ἐπίστασιν Ἑλληνικῆς Ἀλφάβηταρίου εἶναι καὶ ἐκ τῆς ἐκ' ἑμῆς γλώσσης
ἐπιπέδου· ἐπέμειξε διὰ τὸ πραγματογνωστικὸν καὶ φυσικογνωστικὸν μέρ-
ος τὰ πρόσφορότατα — κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν — ἐκ τοῦ Ἀριστοτέ-
λους, τοῦ Θεοφράστου, τοῦ Αἰλιανῶν, τοῦ Πλουτάρχου, τοῦ Πορφο-
ρίου, τῶν ἰουδαίων ποιητῶν, τοῦ Ἡσιόδου καὶ τοῦ Ὀμήρου καὶ ὅσων
ἐκ' ἑμῆς ἐκ' αὐτῶν κείμενα τῆν Ζωολογίαν καὶ τὴν Φυσιολογίαν τοῦ α.
Σπυρίδου· Μελισσίου, τῆς Φυσικῆς ἱστορίας τοῦ α. Εὐσταθίου Πα-
νεροπούλου, τῆν Βοτανικῆν τοῦ α. Κωνσταντίνου Χ. Μουζῆ, τὴν
Ἀνθολογίαν τοῦ α. Πέτρου Ν. Φιλιππίου, τὴν Ἑρακλειδικῶν ἱε-
ριῶν τῶν α. α. Μπάρτ καὶ Χίρστ, τὸ Conversations — Lexicon τοῦ
Meyer, καὶ τὰ Γερμανικὰ βιβλία Naturgeschichtebilder v. Dr.
L. Möller und H. Hesse, Pflanzen in Sitten, Sage und Geschi-
chte v. Fr. Warnke, Thiergeschichten v. Karl Oppel, Allge-
meine Thierseelekunde v. Schubert, Vorlesungen über die
Menschen und Thierseele v. Wundt, καὶ Populäre Aesthetik
v. Lomcke. Τῆς δὲ ἱστορικῶν ἀρχῶν τῆς ἱερατοσύνης κατὰ
τὴν ἐπίστασιν τῶν ἀνωγνωστικῶν βιβλίων τῶν μισθῶν παιδῶν καὶ τῶν
ἱστορικῶν ἐπέμειξε τῆς ἀλλοτριότητος καὶ τῆς προέδου αὐτοῦ ἐπέμει-
των καὶ ἐξ ἑλλῶν μὴ παιδαγωγικῶν βιβλίων, ἀλλ' ὅσων ἐκ τῶν συγ-
γραφέων τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ἀριστοτέλους, τοῦ Πλουτάρχου, τοῦ
Hoin, τοῦ Klausen, τοῦ Fechner, τοῦ Böhme, τοῦ Lüben, τοῦ
Rode, τοῦ Schmid καὶ τοῦ Kehr.

Κατὰ τὸ 1887 ἱερατῆς ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινοβουλίας μίλλας
τῆς πρώτης ἱερατῆς τῶν κριτῶν τῶν διδασκῶν βιβλίων τῆς κα-
τωτέρης ἐπαγωγῆς. Ἐπὶ τῇ ἐκκαίρῳ ταύτῃ ἐξέδωκε, ὅσων ἡ μα-
κρὴ αὐτῆ ἀφορμὴ ἐπέμειπε, τῶν τῶν παρ' ἀνωγνωστικῶν βιβλίων
γνωστῶν μου 1), αἵτινες ὄσων σύμφορα μὴ πρὸς τὴ τὰς παρὰ τοῖς

1) Ἐπέμειπε τῆς πρώτης ἱερατῆς τῶν κριτῶν τῶν διδασκῶν βιβλίων τῆς κατω-
τέρης ἐπαγωγῆς, 2 Ἀπρίλιου 1888, σελ. 1 - 24.

ἀρχαίως Ἕλλησι κατὰ τούτων κριταίως καὶ πρὸς τὰς τῶν ἄνω καταλεχθόντων σκοπίων λαγίων καὶ μεθοδικῶν, ἀπὸρα δι' ἑκάστην πρὸς τὰς παρ' ἡμῶν ἐν τοῖς αἰσίοις βιβλίοις ἐφαρμοζομένης.

Ὅπως τὰ παρ' ἡμῶν ἀναγνωστικὰ βιβλία εἴχον ἀκρίβεια· τὰ Ἀλφαριθμητικά ὄσον ἀκριβεστά καὶ ὡς πρὸς τὴν γλῶσσαν· καὶ ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον καὶ ὡς πρὸς τὴν εἰσηγορίαν τῆς διδακτικῆς ὁδοῦ. Αἱ αἰεταὶ βιβλία ἀριθμητικῶς μαρτυροῦσι τοῦτο 1). Ταῦτα ἰσοῦντο ἐπὶ ἀρχῆς ὁμοῦ ἰσωντίας τῆς ὁδοῦ· ἰσοῦντο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς· «Ὅσον μωρότερον καὶ παιδαγωγικώτερον τὸ περιεχόμενον καὶ ὅσον χυδασιότερα ἢ ἐρμηνεῖα καὶ βαναυσωτέρα ἢ ἀξιῶς αὐτοῦ, τόσοι καταλλήλοτερον διὰ τὸ παιδευόμενα παιδία, ἀντὶ τὰ βασιζόμενα ἐπὶ τῆς μόνῃ ὁδοῦ ἀρχῆς· «Τὸ ἄριστον εἶναι κυρίως ἀρετὰ καλὴ διὰ τὰ παιδία» 2). Ταῦτα δι' ἀναγνωστικὰ βιβλία, τὰ ἐφαρμοζόμενα διὰ τὰς αἰεταὶ πρὸς τὰς τῶν σχολίων τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, καὶ Ἡρακλεῖ χρόνῳ 3) διὰ τὸ Ὀδύσειον καὶ τὸ Ἡρόδοτον, ὡς ἀπὸ τῶν ἀπείρων τῶν κατὰ τὰ σχολία καὶ τὴν Παιδαγωγικὴν καὶ Μεθοδικὴν θεωρητικόντα, ὡς μόνον ἠσπύχον τοῦ παιδευτικῆς σκοποῦ, τοῦ διὰ τῶν ἀναγνωστικῶν βιβλίων τὸν ἐπιδοκαστικόν, ἀλλὰ καὶ συντάλλον εἰς τὸ νὰ ἐκαστριζοιτο ἡμῶν ἐνώπιον τοῦ παιδαγωγικῆς σκοποῦ ὡς ἀπὸ τῶν καὶ γυμνασίων.

Ὀδύσειον ὅσον τοῦ πεπαιδευμένου κόσμου, ἵνα ἡ ἐκπαιδεύσις δι' ἑπιτορῶν τῆς Παιδείας συντάσσεται, ἢ τροφὰ καὶ καλὰ τρέφεται πνευματικῶς διὰ μέθων καὶ παρακλήτων τῶν ἐρωτικῶν χρόνων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀδύσειας, εἰδὲ ἐκαστριζοῦται ἐν βίῳ ἵνα βαρβάρως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ πρὸ πολλοῦ ἐν τῆς ἱστορίας ἐκλιπόντων, εἰς ὃ διὰ τοῦ Ἡρακλεῖτος πρὸ τῶν παιδίων ἐφαρμοζομένης. Τοῦτο μόνον εἰς τὸ ὅσον ἡμῶν παιδεύει, τὸ μὲν ἵνα τῆς ἀγνοίας τῶν ἰσπύχων θεωρητικόντα τὰ ταῦτα, τὸ δὲ ἵνα τῆς ἀταλασφραξίας καὶ τῆς φιλοκαρδίας τῶν γυμναστικῶν μὲν τὸ ἄριστον

1) Ἐδύσειον τοῦ 1884 σελ. 1-18. Ἐδύσειον τοῦ 1888 σελ. 1-24.

2) Mayer κατὰ Kehr, Geschichte der Methodik, 1879, τ. 2, σελ. 361. «Für die Kinder ist das Beste gerade gut genug».

κρίσει τις; ἄλλοι; ἀπέρθεμα τῆς διδασκαλῆς εἶναι τοῦτο καὶ θύον-
ται ἐν ἀπερανθήσει, ἐν ἀλλαγῇ καὶ ἰγένει τοῦτο καθ' ἕνα τῆς
μιαρῆς ἱστορίας τῶν ἀγωγασματικῶν ἀπὸ τοῦ ἐν Marburg ἐν
ἔτει 1534 ἀπὸ τοῦ Valentin Eckelsamer ἰαλεθόντος; πρῶτον ἀνα-
γωγαστικῶς βιβλίον μέχρι τοῦ ἐν Neuwied ἐν ἔτει 1896 ἀπὸ τοῦ
Karl Theodor Schneider ἰαλεθόντος.

Κατ' ἄρθρον τῆς διδασκαλῆς ἴσως οὐκ ἀνώτερον τοῦτου εἶναι —
κατὰ τὴν ἰδίαν κρίσιν — καὶ τοῦτο· εἶναι ἐν οὐδαμῇ τῶν πειραμάτων Ἑλλ-
λησιαῶν ἀγωγαστικῶν μετὰ βιβλίον ἄρθρον ἐν ἰσοπέσει καὶ ἀπὸ τοῦ
ἢ φαχίον ἢ μιαρῆς ἢ χυδαίου ἢ ἀγαθαίου ἢ ἀπερφόλου ἢ βάρβαρον
ἢ ἄγρου ἢ σαχαριστῶν. Ἐν ταῖς ἐπιπέδαις ἀγωγαστικαῖς
βιβλίαις πάντα τὰ καταγεγραμμένα διδάσκουσι τὴν χριστιανικὴν
ἰχθυοῦσιν ἠθικαῖν καὶ ἀνδραγαθίαν ἄνεμον, διαμαρτυροῦντα τῆς θείου
καὶ τὸ ἄθος τῶν μιαρῶν ἀγωγαστικῶν διὰ τοῦ παρανομίαν καὶ
τῆς γλώσσας καὶ τῆς ἐπιπέδου φαχολογικῆς καταστάσεως τῆς διδα-
σκαλῆς εἶναι. Τὸ τοῦτου, ὡς οἱ ἰσχυροὶ πειρατῆς ἰχθυοῦσιν, διὰ ἴσιν
κατὰ εὐνοίας εἶδὲ κατὰ τῆς ἰσχυροτάτης τῶν ἀγωγαστικῶν βιβλίαις
τῶν ἄλλων εἶναι τὸν κατὰ σπουδαιότητα τῶν.

Ἔφισται δι' ἠθικῆς πειρατικῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἀπέρθεμα τῆς διδα-
σκαλῆς οὐκ ἐν τῶν ταχύντων εἶναι, ἐν τῇ ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν διδασκαλῶν —
κατὰ τὴν ἰδίαν κρίσιν πάντως — εἰς τῶν πειρατικῶν Ἑλληνοποιῶν
γυναικῶν ἠθικῶν πειρατικῆς πειρατῆς ἐν τῶν ἰσχυρῶν ὡς ἰσὶ τὸ κατὰ τὸ
δαιμονικὸν Ἑλληνοποιῶν πνεύματος ἰσχυρῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν
Ἰσχυρῶν, τοῦ Ἰσχυρῶν, τοῦ Ἰσχυρῶν, τοῦ Ἰσχυρῶν, τοῦ Ἰσχυρῶν, τοῦ
Πλάτωνος, τοῦ Ἀριστοτέλους, τῶν ἰσχυρῶν πειρατῶν, τοῦ
Πλάτωνος καὶ τῶν πειρατικῶν μεγάλων πειρατικῶν πειρατικῶν τοῦ
ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν γίνονται. Οἱ μιαρῆς Ἑλληνοποιῶν, οἱ ἀπὸ τῶν πειρατικῶν τῶν Ἑλλ-
ληνιστῶν πειρατικῶν ἀπὸ τῶν βιβλίαις, εἰ ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
ἐν βιβλίαις τῶν πειρατικῶν καὶ ἐν τῶν ἰσχυρῶν πειρατικῶν
ὡς ἰσὶ τὸ κατὰ τῶν πειρατικῶν πειρατικῶν πειρατικῶν καὶ μετὰ τῶν
πειρατικῶν πειρατικῶν τοῦ ἰσχυρῶν, τοῦ ἰσχυρῶν, τοῦ ἰσχυρῶν

καὶ τοὶ Ἀριστοτέλους ἀνεκτεταμένοι. Ἐξ ἀπαλῶν ὁύχων ἰθίζονται οἱ μικροὶ Ἑλληνιστικαὶ ἐκ τμηθῶν καὶ νὰ θεωροῦνται τὴν καρτερίαν, τὴν ἀειρίαν, καὶ τὴν ἀειρίαν, ποιητικῶς ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν μετὰ τῶν οὐραίων ὀφθαλμῶν διαγρημάτων τοῦ Αἰλιανῶ, τοῦ Ἡροδότου, τοῦ Πλουτάρχου, τοῦ Ἀρριανῶ ἀνεκτεταμένοι. Ἐξ ἀπαλῶν ὁύχων ἰθίζονται οἱ μικροὶ Ἑλληνιστικαὶ ἐκ ἰδεολογίας ἐπὶ τῆς πατριδος, διαπλεγματικῶν ἐκ τῶν γινουσιότητων περὶ τούτων ἡμετέων καὶ νεαρότων τοῦ Αἰλιανῶ, τοῦ Ἡροδότου, τοῦ Πλουτάρχου, τοῦ Εὐριπίδου. Ἐξ ἀπαλῶν ὁύχων ἰθίζονται οἱ μικροὶ Ἑλληνιστικαὶ εἰς τὴν ἀγάπην τῆς γενεθλίας χώρας αὐτῶν καὶ εἰς τὴν θεοφρονὴν λατρίαν τῆς εἰρηθῆ καὶ ἡρῆς Ἑλλάδος ἐν γένει ἀποθεωμιζόμενοι μὲν εἰς τοὺς ἐπιχαριτικῶς ἀποθεωμιζόμενος ἀσπραγτικῶς καὶ θεογονικῶς καὶ λαϊκῶς τοῦ Ὀμήρου καὶ τοῦ Ἡοῦδου ἡθῶν, τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ ἀπαλῆν φρονίαν αὐτῆς, ἀπαιτοῦνται δὲ ἐκ τῶν ἱερατικῶν καὶ ἀλλοτριῶν ὅρων τῶν ὁρῶν τοῦ ἱεροῦ καὶ τῶν ἱερατικῶν ἱεροῦ καὶ ἀλλοτρίων καὶ λαϊκῶν τῆς πατριδος αὐτῶν, ἐπὶ τοῦ Πηλοῦ, τοῦ Ἀλκαίου, τοῦ Σοφοκλέους, τοῦ Ὀμήρου καὶ τοῦ Ἡοῦδου ἡμετέων, καὶ ἀπαιτοῦνται ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν Ἑλληνικῶν ποιητικῶν, τοῦ διαπλεγματικῶν τῆς τῆς περὶ τοῦ πατριδος αὐτῶν ἀπομνημονεύου τοῦ Πλουτάρχου καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους 1).

Ἀπὸ τῆς πρώτης οὐραίας τοῦ Ἑλληνιστικῶ ἀπομνημονεύου μέχρι τῆς τελευταίας οὐραίας τοῦ Ἑλληνιστικῶ ἀπομνημονεύου τῆς τελευτῆς τῆς οὐραίας τῆς πρώτης οὐραίας ἔχει. Καὶ τῶν ἀπομνημονεύου οὐραίας τῶν ἀπομνημονεύου τούτων βιβλίων τῶν μικρῶν Ἑλληνιστικῶν μία καὶ ἡ αὐτὴ φωνὴ ἰθίζεται μετὰ καὶ ἰσχυρῶς οὐραίας βιβλίων: « Ἡ ἀρετὴ εἶναι ἡ βούλησις τῆς ἡδονῆς, ἡ φωνὴ τὸ βούλησις αὐτῆς; καὶ ὁ ἄνθρωπος, τὸ εὐφρόνιστος καὶ ἡδονοφρόνιστος τῶν ἐπὶ γῆς ἰστων, τίνας τοῦ Θεοῦ. Σοφιστῆς τὸ ἀρετῆ, τὸ ἰστων, τὸ οὐραίας. Βούλησις τὸ ἀρετῆ, τὸ ἀρετῆ, τὸ ἀρετῆ. Ἐπιδόματα τὸ ἀρετῆ. Ἀπομνημονεύου τὸ κατῶν. Τίνας τὰ πρῶτον ἐν τῷ βίῳ. Φυλάττω τὸν Θεόν. Σοφιστῆς τὸ ἀρετῆ ὅσον αὐτῶν. Τίνας τῶν γονεῶν. Ἀγαπᾶται τὴν Ἑλλάδα. Θεωροῦνται τὸ ἡμετέων ποιητῶν αὐτῆς. Προσπαθεῖται ἡμετέων καὶ κατῶν νὰ γίνωται εἰς τὴν αὐτῆς; » 2).

1) Ἡ ἀπομνημονεύου οὐραίας τῶν ἐπὶ οὐραίας 204 - 207 τῆς ἡμετέων πρῶτον οὐραίας ἡμετέων καὶ ἡμετέων.

2) Ἀριστοτέλης, τίνας ἡμετέων A. Rhetor. Grace. ed. Walt, οὐρα 1, σελ. 206.

Εισέχθησαν δὲ ταῦτα ἅμα ἀναφανέντα πύλαχθ' τῆς βουλῆς Ἑλλάδος καὶ πανταχοῦ τῆς διαίτης, ἵστα δὲν ἐξουσίη τις ἐπὶ τῶν καταφερμένων ἀπὸ τῆς διαδόσεως αὐτῶν.

Ἄλλ' ἡ ἀναγράφουσι αὐτὰ τῆς ἀξίας τῶν Ἑλλήνων τούτων βιβλίων ἐξήγησαν, ὡς ἦτο ἐσόμενον, πάντας τοὺς ζυμωμένους ἕως δέποτε ἐκ τῆς ἱερατικῆς αὐτῶν, Συνακτικῆς δὲ βίβλου καὶ ἱερολογίου ἐν ἱεραρίῳ, ἐν περιδικαῖς συγγράμμασι, ἐν ἱκανταίῃ φιλοσοφίᾳ, ἐν ταῖς αἰατῶν τῶν κρατούστων καὶ δυναμένων ἀδελφῶν τε καὶ γυναικῶν, μέχρις οὗτου κατέρχουσαν τίσις πρῶτον μὲν ὑποφωτιστικῶς ὁμοιωθεὶς, εἰς αὐτὰ δὲ καὶ ἀπειριαικλήτως ἐκ ἀρχαίων ἀποδείξεις ταῦτα ὡς τὰ ἀπύκνιστα πάντων τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα ὁμοειδῶν βιβλίων, ὡς βλάντιστρα τῶν βιβλίων καὶ τὰ τέλειταίη τῆς Ἑλλάδος γραμματεδιδασκαλίης καὶ ὡς ἐπιδαλθὴ ἐκ ἀπαικλήσεως ἐκ πρῶτων τῶν σχολίων τῆς διαίτης Ἑλλάδος, προαθηγομένην μὲν πάντως εἰς τὴν ἱστορίαν τούτου ἀγῶνα τῶν καθ' ἡμᾶς μεγαλοπραγμάτων κ. κ. Ὑπουργῶν τῆς Παιδείας, ἐσόμενον δὲ ἀκατακλύστως εἰς χεῖρας τῶν μύλων ἱσοχρότων καὶ ἱσοκλίτων μύλων.

Κατὰ τὴν προσημασθεῖς ἕως, ἐπὶ τὴν πρῶτην ἱερθεῖτο ἐκ τῆσθεῖ διαγωνισμῶν τῶν διδακτικῶν βιβλίων, ὑπουργῆς τῆς Παιδείας ἦτο ὁ κ. Διρητήρ κ. Καλλίμαχος. Τούτου κατέρχουσαν εἰ ἀκούηται τούτου παμπόθηθι ἀλαδῆνταρτογράφου καὶ ἀναγνωσματογράφου καὶ εἰ ἔμοικε τούτοις παλαιῶν φίλοι αὐτῶν ἐκ πίστεως εἰ εἶνε ἀπριπὴς ἀνὴρ τακτατάχης τοῦ ὑπουργίου — ὡς ἦτον ἐγὼ τότε — ἐκ εἰς καὶ συγγραφεὶς διδακτικῶν βιβλίων. Κατέρχουσαν ἐκ πίστεως αὐτὸν ἐπὶ ἡ προκήρυξις τοῦ διαγωνισμοῦ, ἱερατικῶς ἔρχουσε τὸ περιχρημάτων τῶν ἀναγνωστικῶν βιβλίων κατὰ τὴν πρῶτην καὶ δεύτερον, σπουδῆθ' ἐπ' ἡμᾶς πρὶς τὰ ἡμᾶς βιβλία προσημασθεῖσαι ἐπὶ τῶν τούτων, ἕως μόνου τούτου ἡ ἔγερσις καταστῆ δυνατὴ. Κατέρχουσαν ἐκ πίστεως αὐτὸν εἰς τὴν δὲ ἀειδόμενον ἡ ὑπουργικὴ ἐπιδαλθὴ αὐτοῦ, ἐκ τυχῆν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἱεραρίου ταῦτα. Κατέρχουσαν ἐκ πίστεως αὐτὸν ἐπὶ ἡ ἀειδόμενος τούτοις ἐκ ἦτοι ἔμοικε, ἐκ κρατὶ διαρρίζοντος ἀδελφῆς ἐκ τῶν τὰ πρῶτα παρ' ἡμᾶς φερόντων ἐκ τῆς γράμματος, ἀξιοπριπὴς δὲ καὶ ἀσυνειδήτου, αἰσινῶς ἀπαξιάσασται ἱεραροποιζόντου ὡς προσωπικῶν μου φίλου, ἱεραρίου τούτου ἕως ἐκ παρασημασθεῖσαι καὶ ἐκ καταστῆσαι ἀσυνειδήτου!

Ὁ κ. ὑπουργῆς τῆς Παιδείας ἔγροθεν, ὡς εἰς, τίσις τὰ κατὰ

